

modtage fra udenlandske myndigheder, til anklagemyndigheden, og at anklagemyndigheden i givet fald foretager underretning af den udenlandske kompetente myndighed.

6.3.3 Beslaglæggelseskendelser

Som nævnt finder Justitsministeriet, at det også fremover bør være domstolene, der træffer afgørelse om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser.

Efter lovforslaget træffes afgørelse om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser af retten på anklagemyndighedens begæring. Det svarer til den nuværende ordning.

Det følger endvidere, at afslag i de tilfælde, hvor anklagemyndigheden finder, at anmodningen bør afslås, træffes af Justitsministeriet eller den, der bemyndiges dertil.

Når anklagemyndigheden modtager en anmodning om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse, skal anklagemyndigheden således undersøge, om betingelserne for fuldbyrdelse umiddelbart synes at være opfyldt. Hvis det er tilfældet, indbringes anmodningen for retten.

Hvis anklagemyndigheden derimod finder, at en eller flere betingelser ikke er opfyldt, og dette ikke findes på formålstjenlig vis at kunne afhjælpes ved høring af udstedelsesstaten, skal sagen ikke indbringes for retten. I disse tilfælde sendes anmodningen med indstilling om afslag i stedet til Justitsministeriet, der herefter træffer den endelige afgørelse. Hvis Justitsministeriet ikke finder, at fuldbyrdelse skal afslås, returneres sagen til anklagemyndigheden med henblik på indbringelse for retten.

Som det er tilfældet med hensyn til kompetencen til at træffe afgørelse om fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf og konfiskation, vil en central placering af kompetencen til at afslå fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser kunne sikre, at der sker en ensartet behandling af sagerne. En central placering af denne kompetence vil især være hensigtsmæssig i en periode, hvor der endnu ikke foreligger en fast afgørelsespraksis. Det er imidlertid Justitsministeriets hensigt løbende at overveje spørgsmålet om uddelegering af kompetencen til anklagemyndigheden (politimestre-ne), navnlig i lyset af omfanget af sagsmængden.

Rammeafgørelsen har i forhold til fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser indlagt en tidsfrist, således at afgørelsen skal træffes og meddelelse til udstedelsesstaten gives snarest og så vidt muligt inden 24 timer. Fristen fremgår af lovforslagets § 50, stk. 1 og 4. Der er alene tale om en vejledende frist, hvilket har betydning i de tilfælde, hvor det – uanset det eksiste-

rende vagtberedskab hos anklagemyndigheden og domstole – viser sig ikke at være praktisk muligt at opnå rettens afgørelse inden for 24 timer.

Det er foreslået i § 50, stk. 2, at retsplejelovens § 806, stk. 2, 3, 5 og 7, § 807 c samt kapitel 85 finder anvendelse. Det indebærer bl.a., at rettens afgørelse træffes ved kendelse. Retten skal alene påse, om betingelserne for fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelsen er opfyldt. Grundlaget for afgørelsen i udstedelsesstaten kan derimod ikke efterprøves.

Det indebærer endvidere, at politiet i medfør af § 806, stk. 3, kan træffe beslutning om beslaglæggelse, hvis indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, og at afgørelse om beslaglæggelse i medfør af stk. 7 træffes af politiet, hvis den, som indgrebet retter sig imod, meddeler skriftligt samtykke til indgrebet.

Uanset at rammeafgørelsen ikke pålægger staterne at sørge for forsvarerbistand i forbindelse med fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser fra andre medlemsstater, foreslås det, at der gives mulighed for forsvarerbistand i samme omfang som i en tilsvarende dansk sag, jf. lovforslagets stk. 3.

Ved begæring efter retsplejelovens § 807 c om hel eller delvis ophævelse af beslaglæggelsen eller ved kære efter retsplejelovens regler i kapitel 85, jf. lovforslagets § 50, stk. 2, skal udstedelsesstaten underrettes herom med henblik på at kunne fremsætte sine bemærkninger til sagen. Underretningen herom samt om sagens udfald foretages af anklagemyndigheden, jf. lovforslagets § 51.

Når der er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse, iværksættes beslaglæggelse af politiet i overensstemmelse med retsplejelovens § 807. § 807 b og 807 d finder tilsvarende anvendelse, jf. lovforslagets § 52.

Anklagemyndigheden skal underrette udstedelsesstaten, når fuldbyrdelsen er afsluttet, jf. lovforslagets § 10. Hvis det viser sig, at der består en hindring for fuldbyrdelsen, f.eks. at de pågældende formuegoder ikke længere er i behold, meddeles også dette til udstedelsesstaten. I begge tilfælde vil sagen herefter være afsluttet i Danmark.

6.3.4 Afgørelser om bødestraf og konfiskationsafgørelser

Som nævnt overfor er det Justitsministeriets opfattelse, at der ikke længere vil være behov for, at anmodninger om fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf og konfiskation fortsat systematisk forelægges for domstolene.